

Lieta T-229/02

Kurdistan Workers' Party (PKK) *un Kurdistan National Congress (KNK)*

pret

Eiropas Savienības Padomi

Prasība atcelt tiesību aktu — Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām — Procesuālā tiesībspēja — Tiesības celt prasību — Apvienība — Pieņemamība

Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 15. februāra rīkojums II - 542

Rīkojuma kopsavilkums

1. *Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Akti, kas šīs personas skar tieši un individuāli — Lēmums, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus terorisma apkarošanas nolūkā — Grupas un organizācijas, uz kurām attiecas šie pasākumi — Pieņemamība — Novērtējums katrā atsevišķā gadījumā (EKL 230. panta ceturtnā daļā)*

2. *Process — Prasības pieņemamība — Novērtējums, ņemot vērā situāciju prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī — Apstrīdēta lēmuma aizstāšanas ar citu lēmumu tiesvedības laikā ietekmes neesamība*
 3. *Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Akti, kas šīs personas skar tieši un individuāli — Prasība, ko ceļ apvienība, kura sekmē kādas fizisku vai juridisku personu kategorijas vispārējās intereses — Nosacījums — Tās biedru tiesības celt prasību individuālā kārtā — Bijušo biedru tiesību celt prasību ņemšana vērā — Izslēgšana (EKL 230. panta ceturtā daļa)*
 4. *Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Akti, kas šīs personas skar tieši un individuāli — Vispārpiemērojams akts — Ar vispārpiemērojamu normu individuāli skartās personas jēdziens (EKL 230. panta ceturtā daļa)*
-
1. Saistībā ar grupām vai organizācijām, uz kurām attiecas īpaši ierobežojoši pasākumi terorisma apkarošanas nolūkā, noteikumi, kas reglamentē prasības par tiesību akta atcelšanu pieņemamību, ir jāizprot konkrēto apstākļu kontekstā. Varētu gadīties, ka tās neeksistē no juridiskā viedokļa vai nespēj ievērot tiesiskās normas, ko parasti piemēro juridiskām personām. Tādējādi zināmos gadījumos pārmērīgs formālisms liegtu jebkādu iespēju celt prasību par tiesību akta atcelšanu, lai gan arī uz šīm grupām un organizācijām attiecas Kopienas noteiktie ierobežojošie pasākumi.
 2. Saskaņā ar pareizas tiesvedības principu, ja prasītājs apstrīdēto tiesību aktu tiesvedības laikā aizstāj ar tiesību aktu ar tādu pašu priekšmetu, prasītājam nav jāiesniedz jauna prasība, bet tas var paplašināt vai pielāgot savu sākotnējo prasību, to attiecinot uz jauno tiesību aktu. Prasības pieņemamību tomēr nosaka tās iesniegšanas laikā. Tādēļ pat gadījumā, ja prasītāja prasījumi būtu pielāgoti sakarā ar jauna akta pieņemšanu tiesvedības laikā, šāda pielāgošana neietekmētu prasības pieņemamības nosacījumus, izņemot intereses celt prasību turpinātību. Saistībā ar prasības pieņemamību tādējādi nav nepieciešams piedāvāt prasītājam iespēju pielāgot savus prasījumus, ņemot vērā jaunā akta pieņemšanu.

(sal. ar 28. punktu)

(sal. ar 29. un 30. punktu)

3. Apvienību, kas izveidota kādas personu kategorijas kolektīvo interešu sekmēšanai, nevar uzskatīt par individuāli skartu, EKL 230. panta ceturrtās daļas izpratnē, ar tiesību aktu, kas ietekmē šīs kategorijas [personu] vispārējās intereses, un tādēļ tā nevar celt prasību par tiesību akta atcelšanu, ja tās biedri nevar to darīt individuālā kārtā. Šajā ziņā nedrīkst pieņemt, ka kādas personas iepriekšējā dalība apvienībā ļautu šādai apvienībai atsaukties uz šīs personas iespējamu rīcību. Ja pieņemtu šādu argumentāciju, tas nozīmētu, ka apvienībai tiktu piešķirta pastāvīga tiesība celt prasību, kaut arī šī apvienība vairs nespēj pretendēt uz sava bijušā biedra interešu pārstāvēšanu.

(sal. ar 45. un 49. punktu)

4. Fizisku vai juridisku personu var uzskatīt par individuāli skartu ar vispārpiemērojamu tiesību aktu tikai tad, ja šī persona ir skarta kādu noteiktu, viņai raksturīgo iezīmju dēļ vai viņas īpašas faktiskas situācijas dēļ, salīdzinot ar visām citām

personām. Fakts, ka kādam vispārpiemērojamam tiesību aktam var būt atšķirīga konkrēta ietekme uz dažādiem tiesību subjektiem, uz kuriem tas attiecas, neizceļ tos salīdzinājumā ar citām attiecīgām personām, ja šo tiesību aktu piemēro attiecībā uz objektīvi noteikto situāciju.

Lēmums, ar kuru aizliedz līdzekļus darīt pieejamus kādai grupai vai organizācijai un kas ir adresēts visiem Eiropas Kopienas tiesību subjektiem, ir piemērojams objektīvi noteiktās situācijās un rada juridiskās sekas attiecībā uz vispārīgā un abstraktā veidā noteiktām personu kategorijām.

Apvienība, kurai ar šajā lēmumā noteikto aizliegumu uzliek pienākumus tieši tāpat kā visām citām personām Kopienā, nav individuāli skarta ar šādu lēmumu.

(sal. ar 51. un 52. punktu)